Volby do nár. výboru 19.5.

Složení nového MNV bylo toto:

Předseda: s. Vojtíška Miroslav
Tajemník: s. Hnídek Stanislav
Členové: s. Dvořák
s. Taus
s. Skálová Vlasta
s. Hron Josef
s. Tomičová Marie
s. Simon
s. Laffar Em.
s. Fojt Fran.
s. Boublíková Marie

Dosavadní složení MNV z r. 1954 bylo:

Předseda: Vojtíška Miroslav
Tajemník: Hnídek Stanislav
členové: Hronová Libuše
Dvořák ant.
Markevičová Věra
Fojt Fran.
Boublíková Mar.
Fojt Fran.
jeá Tomáš (zemřel v r. 1955).

Stal jsem se tak členem rady MNV což mělo pro OB velký význam, neboť jsem tak její zájmy mohl v radě MNV prosazovat daleko lépe než dosud.

Bylo tedy konečně po volbách, oddechli jsme si všichni, ale na obzoru se již zase ukazovaly 2 velké akce. A to oslava MDD a konečně premiéra našeho divadla. Na oslavu MDD jsme se dosti připravovali a je nutno říci že tu přiložily ruce k dílu všechny složky nár. fronty. a tak 1. VI. a 2. VI. byl uskutečněn

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ,

který byl rozvržen na několik částí.

1. VI. a) Lampionový průvod, na kterém vyhrávala vojenská kapela

b) Kácení máje, na jehož vrcholku byl věnec vavřínů a kdo si pro něj vylezl, byl jeho. (Vyhrál to Vanda Lovčinský)

80

c) Estráda, pořádaná ČSM, provedl vojenský soubor

d) Lidová veselice, účinkovala opět vojenská kapela.

V průvodu se sešlo na 200 lidí (včetně dětí), estrády a lidové veselice se zúčastnilo 160 osob

2. VI. a) závody pionýrů o získání festivalové stužky (bylo to dopoledne, zúčastnilo se 50 závodníků z nichž 14 získalo modrou festivalovou stužku).

b) odpoledne byly provedeny opět závodivé hry o ceny na ten způsob jak již bylo popsáno v loňském roce. Rozdalo se 58 cen, které byly zakoupeny složkami. Akce se zúčastnilo 160 osob.

c) večer zorganisovali svazáci táborák, při kterém opět vystoupili s programem vojáci. U táboráku se sešlo 80 lidí.

Byla to obrovská manifestace na oslavu Mezinár. dne dětí a dá se říci, že se vyvedla k plné spokojenosti jak organizátorů, tak i diváků. Na organizaci se podílel výbor žen, MNV, ČSM, OB, Sokol.

A nyní se přiblížila chvíle, kdy se měl ukázat výsledek dlouhého nácviku naší první divadelní hry. K tomu je třeba podotknout, že jsme stále zkoušeli ve škole, a že jeviště začalo se stavět až na poslední chvíli. Zase se tu osvědčili truhláři, členové MNV Votípka a Hnídek, kteří vlastně celou scénu postavili téměř během 2 dnů.

Z prken udělali kozy, které držely vlastní plochu jeviště. Kostru portálu udělali z trámků a já jsem ji potáhl

zeleným vikolajvantovým papírem. Portál byl vyměřen přesně ke stropu a tam připevněn. Jeviště bylo vestavěno do rohu tanečního parketu a hlediště bylo ze zbylé části parketu a bývalého lokálu (viz náčrtek).

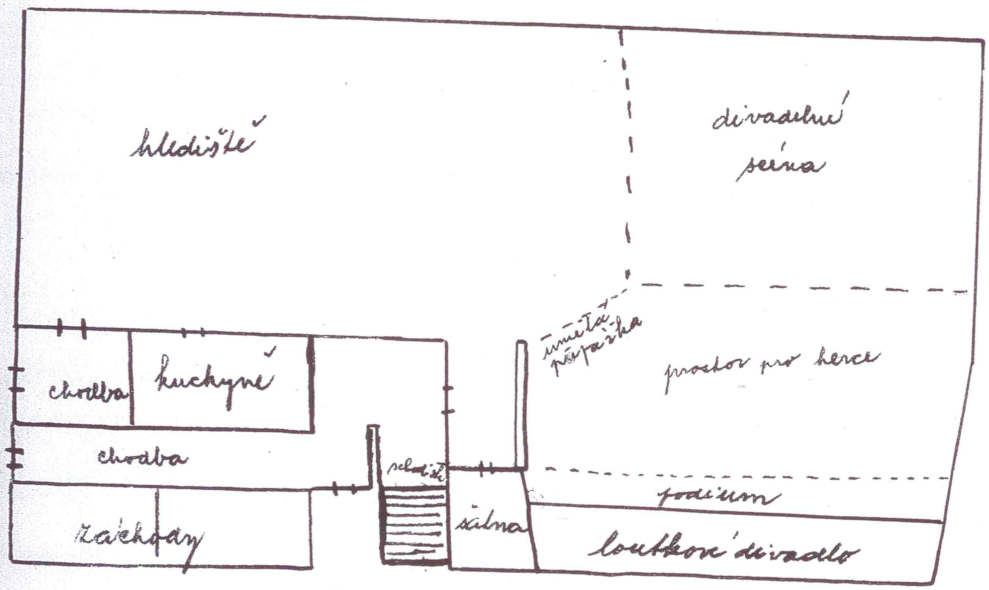

Oponu jsme měli hotovou. Použili jsme onu bordo červenou (brokát), která zakrývala podium u loutkového divadla. Vše bylo hotovo těsně před stanoveným termínem, takže jsme mohli mít pouze 2 zkoušky na jevišti. Ze starých kulis jsme udělali scénu, která měla dokonce i propadlo.

Místní hostinský J. Vacek, který stále doufal, že hru nesehrajeme se s námi vsadil o lahev likéru, že hru ve stanoveném termínu nesehrajeme. No dalo nám to mnoho práce. Ještě na generálce povolily několika jednotlivcům nervy, došlo téměř k hádce a musil jsem vynaložit všechen svůj um, abych kolektiv udržel pohromadě. Také dříve během nácviku se stala nepříjemná věc. Jarka Alexová, která hrála vlužku Aničku stále hrála nemastně neslaně a odkazovala opravdovost výkonu až prý na jevišti. Mimoto několikrát vynechala zkoušku aniž se omluvila a to

zanechávalo v souboru jisté rozhořčení, které se u s. Jary vystupňovalo v takovou míru, že tajně začal nacvičovat tuto roli s Jarkou Langrovou (která jak známo byla platnou členkou loutkářského souboru). Pak mě jednou postavil před hotovou věc, že by pí Langrová byla schopna roli hrát. Odmítl jsem rozhodně tento způsob výměny rolí a prohlásil, že dohraji hru s těmi lidmi, s kterými jsem hru začal. Pí Langrové jsem nabídl inspici, což ona přijala. Vznikla z toho však tajná řevnivost, která se nám později nevyplatila.

A tak v těchto problemech se konečně přiblížil očekávaný den. Na generálku přijel i otec, což vneslo trochu zmatku do zkoušky, neboť zde se teprve projevila okolnost, že všechny jeho výstupy byly doposud suplovány a nyní herci začátečníci si nemohli zvyknout na jeho způsob hry. Jak jsem již napsal málem by byl z toho rozkol (poněvadž táta přece jen zpaměti roli neznal a kromě toho špatně slyšel napovědu), ale vše se přešlo a tak dne

8. června 1957

bylo sehráno první historické divadelní představení a to hra Miloslava Stehlíka

SELSKÁ LÁSKA

Osoby a obsazení:

Sedlák Doudíra	Jaroslav Součík (starší)
jeho žena Douděrka	Alena Kachlířová
Milena (jejich dcera)	Marie Forejtová
Anička (" služka)	Jarka Alexová
Mlynář (bratr Douděrův)	Emanuel Laffar (starší)
Jakub (člen MNV, přítel Douděrky)	Alois Alexa
Baron (svátkový podvodník)	Emanuel Laffar (mladší)
Kapitán (kapsář)	Adolf Jaro

Novotný (diverzant)	Eduard Mazour
Jan (člen SNB)	Jan Kachlíř
SNB (statická postava)	Václav Vávra
napověda	M. Vopálenská
Inspice	J. Laugrová
Režie	E. Laffar mladší
Masky	E. Laffar starší

Všichni tito lidé, vlastně zakladatelé (skuteční) divadelního souboru, se zasloužili svým nadšeným výkonem nejen o dobrou úroveň celé hry, ale hlavně o to, že úspěch podnítil soubor k další neutuchající činnosti, která trvá podnes. Ještě dnes, kdy píši tyto řádky s odstupem šesti let si musím přiznat, že od té doby se mi nepodařilo lépe obsadit hru, než byla tato, kdy jsem vlastně neznal herecký výkon žádného z nich, a kdy oni sami nevěděli jak jim to vlastně půjde. Dodnes platí tato hra i ve vzpomínkách diváků za nejlepší, kterou jsme kdy provedli. Já osobně jako režisér jsem pozoroval během zkoušem, že Souček, Kachlířová, já, Jaro, i Alexa, si své dobře uhrají. Starost jsem měl o Forejtovou, která až na líbací scénu hrála dobře, ale právě ona intimní scéna s baronem byla velmi důležitá a ta byla na zkouškách přímo ubohá! Také Eda Mazour a Kachlíř na zkouškách podávali celkem dobrý výkon. Ale zoufalý jsem byl z Alexové (jak již předem řečeno). A právě ona na scéně podala jeden z nejlepších výkonů vůbec. Hrála jak rozená herečka, že jsme ji nikdo nemohl ani poznat. Škoda, že to bylo její poslední divadlo, neboť se brzy potom vdala a odstěhovala do Mar-Lázní. Také všichni ostatní podali výborné výkony a